

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80Ek/533/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120263374
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120263374.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 36613843, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XX/XXXX, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky vo výške 3000,00 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíková, so sídlom exekútorského úradu E. C. XX, XXX XX B., ktorý exekúciu vedie pod. sp. zn. 400EX 259/20, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/533/2020 zo dňa 17. 01. 2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/533/2020 zo dňa 17. 01. 2024 z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o zamietnutí povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/533/2020 zo dňa 17. 01. 2024.

o d ō v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.03.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 3000,00 eur s príslušenstvom, na základe - Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Up/793/2019 zo dňa 17.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.11.2019 (ďalej ako „Exekučný titul“). Poverením zo dňa 06.04.2020 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíková, so sídlom exekútorského úradu Pod Katrušou 13, 949 05 Nitra, ktorý exekúciu vedie pod. sp. zn. 400EX 259/20.

2. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, ktorý odôvodnil tým, že mu nebolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk a tým, že exekučný titul priznáva nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje bližšie nešpecifikované neprijateľné zmluvné podmienky.

3. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 80Ek/533/2020 zo dňa 17. 01. 2024 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, keď dospel k záveru, že žiadne z ním tvrdených skutočností nie sú spôsobilými dosiahnuť zastavenie exekúcie.

4. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podal povinný včas sťažnosť, ktorú opätovne odôvodnil tým, že mu nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a existenciou neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými

v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné exekúciu na základe návrhu povinného zastaviť, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia.

7. K námietke nedoručenia upovedomenia o začatí exekúcie sudca uvádza, že podľa doručky zaslanej vo veci konajúcou súdnou exekútkou, zásielku s Upovedomením o začatí exekúcie prevzal do vlastných rúk dňa 18. 04. 2020 splnomocnenec adresáta, ktorým bol povinný. Rozhodovacia prax dlhodobo dospela k záveru, že dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 111 ods. 1 CSP. Súd vychádza z údajov na doručke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručke za pravdivé. Ustanovenie § 111 ods. 1 CSP upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručky. Ak účastník konania, povinný, spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručke (namieta, že zásielku nikdy neprevzal), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie (napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 240/2010 zo dňa 27. 10. 2010). Povinný okrem vlastných tvrdení o vylúčení náhradného doručenia a podobne neoznačil, ani nepredložil súdu dôkaz, ktorý by vyvracal údaje uvedené na doručke ako verejnej listine, že zásielku s Upovedomením o začatí exekúcie prevzal za adresáta (povinného) dňa 18. 04. 2020 jeho splnomocnenec. Podľa § 109 CSP môže za adresáta prijať písomnosť aj osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená.

8. Sudca, rozhodujúc o podanej sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, pristúpil v súlade so záväzným názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022 k preskúmania konania, ktoré viedlo k vydaniu platobného rozkazu, ktoré je exekučným titulom, nakoľko exekučným titulom je platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 20Up/793/2019 zo dňa 17. 10. 2019, vydaný vyšším súdnym úradníkom, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 09. 11. 2019.

9. Úvodom, ako uviedol aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022, právomoc exekučného súdu pri vecnom prieskume exekučných titulov, ktorými sú platobné rozkazy vydávané vyššími súdnymi úradníkmi, voči ktorým je potrebné podať odôvodnený odpor, v lehote do 15 dní od ich doručenia, je viazaná výlučne (a jedine) na preskúmanie existencie neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Obdobne v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III.ÚS 324/2021-49 zo dňa 14. 07. 2022, či v jeho uzneseniach sp. zn. I. ÚS 648/2022 zo dňa 02.02.2023, II.ÚS 577/2022 zo dňa 14. 12. 2022, II. ÚS 68/2024 zo dňa 29. 02. 2024, III.ÚS 619/2023 zo dňa 23. 11. 2023, III.ÚS 646/2023 zo dňa 07. 12. 2023 (vrátane odlišných stanovísk k nim) je zreteľne vyjadrená právomoc exekučného súdu skúmať iba neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách (nie napríklad náležitosti spotrebiteľskej zmluvy). Uvedené rozhodnutia, v súlade s rozhodovacou praxou Súdného dvora Európskej únie (za všetky C-724/22), viažu možnosti exekučného súdu k vecnému prieskumu exekučného titulu, iba na prieskum tých neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok (teda ani nie všetkých zmluvných podmienok). Je tomu tak preto, že ochrana poskytnutá exekučným súdom predstavuje zásadný prelom a teda výnimku, zo všeobecne prijímanej zásady nezameniteľnosti a nezrušiteľnosti právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov. Ako každú výnimku, aj túto právomoc exekučného súdu je potrebné aplikovať reštriktívne v tom zmysle, že exekučný súd nie je ďalšou inštanciou základného konania. Je len tou inštanciou, ktorá môže ešte zvrátiť nútené vymáhanie takých pohľadávok, ktoré majú svoj pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Exekučnému súdu tak nie je ani rozhodnutiami Súdného dvora Európskej únie ani rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky zverená právomoc preskúmať spotrebiteľskú zmluvu komplexne, nebola mu napríklad zverená ani prieskumná právomoc posúdenia splnenia obligatórnych náležitostí v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a vyvodzovanie dôsledkov. Exekučný súd, v zhode s § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku (ktorého aplikácia bola rozšírená rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky), tak môže preskúmať iba neprijateľné zmluvné podmienky, ktorých existencia má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Up/793/2019 exekučný súd zistil, že záväzok povinného (spotrebiteľa) vznikol na základe Zmluvy Raiffeisen pôžička č. 3500100817, zo dňa 18.11.2015. Zmluvný vzťah vznikol na základe žiadosti povinného zo dňa 18.11.2015, pričom k akceptácii Zmluvy došlo dňa 18.11.2015 pod číslom 3500100817. Návrh spotrebiteľa a akceptácia dodávateľa sú obsahovo totožné. Výška poskytnutej pôžičky bola 5 000,00 Eur; mesačná splátka bola vo výške 106,30 Eur; celkový počet splátok: 72; splatnosť prvej splátky bola dňa 12.12.2015 a konečná

splatnosť úveru bola 12.12.2021. V zmysle Zmluvy o pôžičke bola táto poskytnutá dňa 18.11.2015; podľa dokumentu „Žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky, bod 1.8.“ mala byť pôžička poskytnutá najneskôr do 1 pracovného dňa od písomného oznámenia akceptovania žiadosti. Spotrebiteľ uhradil 11 splátok, spolu uhradil 1 169,30 eura, dátum vzniku jeho omeškania je od 12.11.2016. Prijaté úhrady spotrebiteľa boli na úhradu istiny započítané do výšky 565,13 eura (5 000,00 eur - 4 434,87 eura), zvyšok do výšky 604,17 eura bol započítaný na úhradu príslušenstva. V dôsledku neplnenia zmluvných povinností a omeškania spotrebiteľa s úhradou splátky splatnej dňa 12.11.2016 vyhlásil dodávateľ mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 07. 03. 2017. Výška dlžnej sumy ku dňu zosplatnenia predstavuje: istinu 4 434,87 eura, riadny úrok 214,31 eura, sankčný úrok 2,36 eura a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 33,00 eur. Nárok priznaný žalobcovi (oprávnenému) v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, proti žalovanému (povinnému) pozostával z istiny pohľadávky do výšky 3 000,00 eur a úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 000,00 eur od 13. 12. 2017 do zaplatenia a nároku na náhradu trov konania. Exekučný súd tak nezistil, že by vymáhaný nárok priznaný oprávnenému exekučným titulom mal pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorej uplatnenie malo vplyv na vymáhaný nárok. Povinný neuhradil veriteľovi ani celú výšku istiny poskytnutých peňažných prostriedkov a zaviazaný bol len na časť nezaplatennej istiny a zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy nevrátenej istiny pohľadávky a nárokov na náhradu trov konania.

11. K možnosti vyhlásiť mimoriadnu, alebo predčasnú splatnosť pôžičky, ktorá je upravená v článku 2. Zmluvy Raiffeisen pôžička č. 3500100817, zo dňa 18.11.2015, súd uvádza, že pristúpil k preskúmaniu uvedenej zmluvnej podmienky z pohľadu jej (ne)prijateľnosti, pričom vykonal test proporcionality posúdením jednotlivých kritérií osobitne a vo vzájomných súvislostiach, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v tejto konkrétnej veci.

14.1. Prvým kritériom pri posúdení neprijateľnosti je, či právo dodávateľa požadovať splatenie celého úveru je podmienené tým, že spotrebiteľ nesplní povinnosť, ktorá je v rámci predmetného zmluvného vzťahu podstatná. Uvedená podmienka viaže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti na vznik a trvanie omeškania spotrebiteľa trvajúce viac ako tri mesiace s platením čo aj len jednej splátky. Platenie splátok je nepochybne podstatnou povinnosťou spotrebiteľa, pričom je podstatou úverového vzťahu. Porušenie povinnosti spotrebiteľa platiť splátku úveru dodávateľovi je tak bez pochybností povinnosťou podstatnou.

14.2. Druhým kritériom pri posúdení neprijateľnosti je, či sa toto právo priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky. Uvedené kritérium skúmaná podmienka nespĺňa. Podmienka porušenia zmluvy spotrebiteľom sa vôbec neviaže na dobu splácania úveru, a jeho výšku. Súd však nepovažuje, právo priznané zmluvnou podmienkou dodávateľovi, ktoré vôbec nezohľadňuje dobu splácania úveru, ani jeho výšku (už splatenej, či ešte nesplatennej časti) za neprijateľné, keď síce mieru závažnosti neviaže na iné kritérium ako neplatenie čo i len jednej splátky, no pri počte 72 mesačných splátok a výške poskytnutého úveru 5 000,00 eur, ktorý je nie je zabezpečený záložným právom, ju nepovažuje za tak určujúcu, že by bolo možné uvažovať o jej neprijateľnosti. Je potrebné zdôrazniť, že tak rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-724/22, ako aj pred ním prijímané rozhodnutia viazali neprijateľnosť (skúmanú vo vykonávacom konaní) na tú skutočnosť, že spotrebiteľské úvery boli zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti, pričom v uvedenom prípade tomu tak nie je.

14.3. Tretím kritériom pri posúdení neprijateľnosti je, či toto právo predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení. Zmluvná podmienka spôsobuje nekalé narušenie práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa len vtedy, pokiaľ je spotrebiteľ na základe zmluvných ustanovení v horšom postavení, ako na základe zákonnej úpravy. Právo dodávateľa v posudzovanej zmluvnej podmienke nepredstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti, pokiaľ sa zmluvné strany dohodli na možnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k zosplatneniu môže dôjsť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za súčasného splnenia požiadavky upozornenia spotrebiteľa. Platná právna úprava, rovnako ako zmluvná podmienka, tak vyžaduje dĺžku omeškania minimálne tri mesiace. Nakoľko sa zákonná úprava považuje per se za spravodlivú a vyváženú, aj v danom prípade dospel súd k záveru o prijateľnosti zmluvnej podmienky. Aj keď Súdny dvor Európskej únie posudzujúci uvedené zákonné ustanovenie vo väzbe na konanie dobrovoľnej dražby v konaní pod číslom C-598/21 uviedol, že Článok 3 ods. 1, článok 4 ods. 1, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v spojení s článkami 7 a 38 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že: bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej súdne preskúmanie nekalkej povahy klauzuly o predčasnej splatnosti obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere nezohľadňuje

proporcionalitu možnosti priznanej predajcovi alebo dodávateľovi uplatniť právo, ktoré mu vyplýva z tejto klauzuly, s ohľadom na kritériá súvisiace najmä so závažnosťou nesplnenia zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa, takých ako výška splátok, ktoré neboli splatené vo vzťahu k celkovej výške úveru a dĺžke trvania zmluvy, uvedené taktiež naviazal na existenciu záložnej zmluvy. Ako výslovne vyplýva aj z publikovaného výroku rozhodnutia v uvedenej veci, za neprijateľnú zmluvnú podmienku ju považoval Súdny dvor Európskej únie v tom prípade, ak jej aplikácia, cit.: „povedie k tomu, že predajca alebo dodávateľ môže pristúpiť k vymáhaniu súm dlžných na základe tejto klauzuly predajom rodinného obydľia spotrebiteľa v mimosúdnom konaní.“. O uvedený prípad však v predmetnej exekúcii nejde, keď aplikácia uvedenej zmluvnej podmienky a zákonnej úpravy nevedie k vymáhaniu predajom rodinného obydľia v mimosúdnom konaní. Nakoľko posúdenie vnútroštátnej úpravy prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, hoci uvedené rozhodnutie zreteľne formuluje požiadavku na zmenu dotknutého zákonného ustanovenia, vždy je tomu vo väzbe na spotrebiteľský úver zabezpečený záložnou zmluvou k nehnuteľnosti určenej na zabezpečovanie bytových potrieb spotrebiteľa. V danom prípade tak dodávateľ postupoval podľa zákonného ustanovenia, ktoré stanovuje minimálne požiadavky pre všetky druhy a typy spotrebiteľských zmlúv, ktorá taktiež nezohľadňuje také kritériá, akými sú výška splátok, ktoré neboli splatené vo vzťahu k celkovej výške úveru a dĺžke trvania zmluvy, no zároveň úverová zmluva nebola zabezpečená založením nehnuteľnosti.

14.4. Štvrtým kritériom pri posúdení neprijateľnosti je, či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru. Pri absencii právnej úpravy nadväzujúcej na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka či na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že Občiansky zákonník nestanovuje prostriedky na odvrátenie účinkov takejto splatnosti úveru. Rovnako tak, ani posudzovaná zmluvná podmienka nestanovuje možnosť zabrániť účinkom takejto splatnosti úveru. Uvedený právny stav však nie je výsledkom zmluvnej podmienky dodávateľa, ale výsledkom aplikácie platnej právnej úpravy.

14.5. Piatym kritériom, je preverenie, či dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní. Pri tomto kritériu je v okolnostiach prejednávanej veci potrebné zohľadniť, že je plne so zákonnou úpravou, ktorú neobchádza, ale plne aprobejuje. Preto je uvedené kritérium možné posúdiť len vo väzbe na zákonnú úpravu, ktorá sa ako taká považuje za spravodlivú a vyváženú, a teda nemožno posúdiť, či by si spotrebiteľ aplikáciu zákonných ustanovení želal či neželal. Možno sa preto domnievať, že spotrebiteľ by nemal mať námietky voči aplikácii zákonnej úpravy, ktorej sa v konečnom dôsledku dovoľáva aj podaným návrhom na zastavenie exekúcie a podanou sťažnosťou.

14.6. Za takto zohľadnených kritérií dospel exekučný súd k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v článku 2. Zmluvy Raiffeisen pôžička č. 3500100817, zo dňa 18.11.2015 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď zodpovedá zákonnej úprave. Zmluvná podmienka, v zhode so zákonnou úpravou, vyžaduje iba omeškanie s plnením čo i len jednej splátky po dobu troch mesiacov. Zmluvná podmienka nezohľadňuje aj také kritériá pre možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť celého zostatku úveru, akými sú výška splátok, ktoré neboli splatené vo vzťahu k celkovej výške úveru a dĺžke trvania zmluvy a neupravuje ani možnosť odvrátenia jej účinkov, keď po vyhlásení predčasnej splatnosti celého úveru absentuje možnosť uvedený následok zvrátiť. Vzhľadom na výšku úveru 5 000,00 eur, dĺžku trvania zmluvy 6 rokov skutočnosť, že poskytnutý spotrebiteľský úver nebol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, nepovažuje exekučný súd možnosť zosplatenia úveru pri omeškaní troch mesiacov za neprijateľnú. Uvedené je plne s požiadavkou zákonnej úpravy.

14.7. Exekučný súd pri posudzovaní (ne)prijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky prihliadol aj na skutkové okolnosti priebehu úverového vzťahu. Povinný uhradil pravidelné mesačné splátky úveru dodávateľovi a to v počte 11 splátok, spolu uhradil 1 169,30 eur. Dodávateľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom dlžná suma, priznaná exekučným titulom predstavuje nižšiu ako neuhradenú časť istiny pohľadávky (5 000,00 – 1 169,30 = 3 830,70 eura; exekučným titulom je priznaný nárok 3 000,00 eur) a nie neuhradenú časť, ktorú sa spotrebiteľ zaviazal uhradiť. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť dodávateľovi spolu 7 653,60 eura, uhradil 1 169,30 eura, pričom exekučným titulom bol zaviazaný uhradiť 3 000,00 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania. Zo skutkových okolností vyplýva, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru došlo aj k zníženiu záväzku spotrebiteľa voči dodávateľovi, ktorý si po vyhlásení predčasnej splatnosti neuplatňoval nárok aj na úrok, ktorý by bol býval spotrebiteľ zaplatil, ak by svoj záväzok plnil riadne a včas. Z uvedeného náhľadu tak možno považovať zmluvnú podmienku za vyváženú, ktorej použitie pre spotrebiteľa znamenalo zbavenie sa povinnosti uhrádzať dodávateľovi úrok po celú dobu trvania úverovej zmluvy.

15. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/533/2020 zo dňa 17. 01. 2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď dospel k záveru, že ním tvrdené dôvody, nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie, a preto bol daný dôvod na zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Sudca vykonal kontrolu uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy a prípadných neprijateľných zmluvných podmienok v nej vo vzťahu k vymáhanému nároku, pričom dospel k záveru že peňažná suma, ktorá je predmetom vymáhania nemá pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uvedená suma predstavuje nezaplatenú časť istiny poskytnutého úveru v okamihu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Neplnenie zmluvne uzatvoreného záväzku, ktorý sa zaviazal povinný dobrovoľne plniť je priamo predmetom uzatvorenej zmluvy, ktorá neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky majúce vplyv na vymáhaný nárok, pričom zákonný úrok z omeškania nie je možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej by sa mal dodávateľ nekalo obohatiť. Zmluvnú podmienku uvedenú v článku 2 Zmluvy Raiffeisen pôžička č. 3500100817, zo dňa 18.11.2015 neposúdil ako neprijateľnú.

16. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti povinného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o povinným podanej sťažnosti úspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu, keď v súvislosti s podanou sťažnosťou mu žiadne účelne vynaložené náklady, ktoré by mala znášať protistrana, nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).